

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Zagrebačka 2

31 000 Osijek

Na posl. br.: St-737/2022

Zagreb, 24.05.2023.godine

Vjerovnik/Razlučni vjerovnik: Addiko Bank d.d., OIB:1403633387, Zagreb, Slavonska avenija 6

(dalje u tekstu: Banka)

Dužnik: PRESOFLEX GRADNJA d.o.o., OIB: 66952197279, Požega, Industrijska 30

(dalje u tekstu: Dužnik)

ŽALBA ADDIKO BANK d.d.

na Rješenje St-737/2022-127 od 12.5.2023.g.
zaprimljeno poštom 16.5.2023. i objavljeno na
e-oglasnoj ploči 12.05.2023.g.

- I. Ovim podneskom Banka podnosi žalbu na Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku St-737/2022-127 od 12.5.2023.g. zaprimljeno poštom 16.5.2023. i objavljeno na e-oglasnoj ploči 12.05.2023.g. (dalje u tekstu: Rješenje).
- II. Banka podnosi ovu Žalbu u odnosu na točku II., III. i IV. izreke Rješenja iz svi zakonskih žalbenih razloga, a primarno radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno odredbi Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017, 36/2022; dalje u tekstu: SZ).
- III. U Rješenju prvostupanjski sud u obrazloženju navodi kako je u odnosu na tražbinu vjerovnika Addiko Bank d.d. Zagreb u točki II. izreke rješenja ispravio točku VI.4. Tablice osporenih tražbina na način da osporena tražbina navedenog vjerovnika iznosi 102.692,42 EUR-a/773.736,02 kn u kojem iznosu tražbina navedenog vjerovnika nije osigurana razlučnim pravom te je izostavio dio tražbine vjerovnika u iznosu od 4.711.333,85 EUR-a/35.497.544,88 kn, koja je osigurana razlučnim pravom budući da se vjerovnik Addiko Bank d.d. Zagreb nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao da se odgodi namirenje njegove tražbine u navedenom iznosu.

Banka navodi kako prvostupanjski sud potpuno pogrešno tumači odredbe SZ-a u odnosu na prijavu tražbine vjerovnika, a u odnosu na koje je Dužnik i razlučni dužnik i osobni dužnik Banke, odnosno radi osiguranja tih tražbina ujedno postoji i razlučno pravo.

Primarno je potrebno razlikovati različna prava koja služe kao osiguranja na tražbinama predstečajnog dužnika te različna prava koja služe kao osiguranja koja je dao predstečajni dužnik, a radi osiguranja dugovanja trećih osoba. S obzirom na navedeno, svaki razlučni vjerovnik koji ujedno ima i potraživanje prema stečajnom dužniku ima pravo prijaviti svoju tražbinu te obavijestiti nadležni sud, odnosno FINA-u o svojim razlučnim pravima.

Banka ističe kako ni prvostupanjski sud u pobijanom Rješenju ni drugostupanjski sud Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Rješenju PŽ-1521/2023-4 od 19.4.2023. (dalje: Rješenje VTS) nisu obrazložili temeljem čega poistovjećuju različno pravo (npr. različno pravo kojim se osigurava tražbina trećih osoba) i tražbinu osiguranu različnim pravom (kojim se osigurava tražbina predstečajnog dužnika) i zbog čega smatraju da pojam razlučnog prava u sebi uključuje i tražbinu osiguranu različnim pravom. Štoviše, niti u jednoj od odredbi SZ-a nije propisano da tražbine vjerovnika prema dužniku koje su osigurane različnim pravom nisu predmet ispitivanja, jer potrebno je razlikovati različno pravo i tražbine osigurane različnim pravom. Tražbine osigurane različnim pravom se ispituju i predmet su ispitivanja, jer zabrana njihovog ispitivanja nije propisana (kao što je jasno propisana zabrana ispitivanja razlučnog prava).

U ovom postupku postoji različno pravo Banke za dio prijavljene tražbine koja je osigurana različnim pravom i za koju je Dužnik osobno odgovoran i stoga je Banka, sukladno čl. 35. st. 3. SZ-a i čl. 153. SZ-a, kao različni vjerovnik tu tražbinu trebala prijaviti i ona se morala i trebala ispitati (utvrditi ili osporiti) u predstečajnom postupku. Pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je donio Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u pogledu osporenih tražbina Banke, neovisno što je ista osigurana različnim pravom. Čl. 153. SZ-a na koji upućuje čl. 35. st. 3 SZ-a izričito propisuje da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja ujedno i stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Takva primjena čl. 153. SZ-a na predstečajni postupak znači da različni vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu kao predstečajni vjerovnik, neovisno o tome što ima za nju različno pravo i neovisno o tome da li je dao Obavijesti i izjave u vezi svog razlučnog prava ili nije, i iz navedene se odredbe nikako ne može izvesti pogrešan zaključak da prijavljene tražbine koje su osigurane različnim pravom nisu predmet ispitivanja.

Banka izričito navodi kako je mnogobrojna sudska praksa VTS-a kroz svoje drugostupanjske odluke zauzela vrlo jasan stav (suprotan stavu drugostupanjskog suda i prvostupanjskog) da se tražbine koje su osigurane različnim pravom prijavljuju u predstečajni postupak i da se ispituju u predstečajnom postupku, a u prilog čemu Banka dostavlja predmetnu praksu.

U odluci VTS-a PŽ-384/2021 od dana 04.02.2021.g. sud navodi kako:

„...razlučni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku, iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovo različno pravo se ne dira, ono

ostaje i „samo“ razlučno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku sukladno odredbi čl. 46. st. 6. u vezi s odredbom čl. 38. st. 1., 3. i 4. SZ-a....treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a...“ koja odredba je i dalje na snazi.

U odluci VTS-a PŽ-4943/2022-2 od dana 07.12.2022.g. sud navodi kako:

„....dužnik u žalbi prvenstveno navodi da se u tom dijelu pobijano rješenje ne može ispitati jer je prvostupanjski sud zanemario izjavu vjerovnika ... koji je nesporno prijavio potraživanje u iznosu od ... ali je izjavio da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se radi provedbe plana restrukturiranja odgodi namirenje iz predmeta na kojeg se odnosi njegovo razlučno pravo. Prvostupanjski sud je po mišljenju žalitelja pogrešno utvrdio činjenično stanje kad je utvrdio da je navedena prijavljena tražbina predmet ispitivanja u predstečajnom postupku....

Žalba nije osnovana....Pritom se prvostupanjski sud pozvao na stav izražen u rješenju ovog suda poslovni broj PŽ-384/21-2 od 4. veljače 2021. prema kojem stečajni vjerovnici mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. Naime, prema odredbi čl. 35. st.3. SZ-a na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz čl. 153. SZ-a. Člankom 153. SZ-a propisano je da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran, što znači da određeni vjerovnik može biti istovremeno i stečajni i razlučni vjerovnik, te je njegovu tražbinu potrebno ispitati.“

U odluci VTS-a PŽ-725/2023 od dana 06.04.2023.g. sud navodi kako:

„Što se tiče razlučnih vjerovnika, kojima je dužnik i osobno odgovoran.... važno je istaknuti da oni mogu prijaviti svoju tražbinu kao i drugi vjerovnici na temelju odredbe članka 35. stavaka 2. i 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ-a, a što je ovaj sud naveo u odluci poslovni broj PŽ-4943/2022 od 7. prosinca 2022. Odredba članka 35. stavaka 2. i 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ, razlučnim vjerovnicima kojima je dužnik i osobno odgovoran daje pravo i mogućnost da svoju tražbinu prema dužniku prijave u predstečajnom postupku....Međutim, ako razlučni vjerovnik ne uspije namiriti tražbinu u cijelosti iz vrijednosti založene stvari, a dužnik mu je i osobno odgovoran, preostali iznos tražbine razlučni vjerovnik može namirivati iz ostale dužnikove imovine. ... Razlučni vjerovnik kojemu je dužnik i osobno odgovoran može nakon namirenja tražbine iz vrijednosti predmeta zaloge preostali eventualno nenamireni iznos tražbine namirivati iz ostale dužnikove imovine ali samo u skladu s predstečajnim sporazumom i pod uvjetima koje predviđa predstečajni sporazum za tražbine skupine kojoj bi pripadao razlučni vjerovnik da nije imao tražbinu osiguranu razlučnim pravom. Zbog navedenih razloga, u Planu restrukturiranja mora biti određeno i kako će se namiriti tražbina razlučnog vjerovnika ako ne bude u cijelosti nemirena iz predmeta zaloge.“

Prilog: -Predmetne odluke VTS-a (prilog 1-3)

S obzirom na priloženu sudsku praksu VTS-a, evidentno je kako je prvostupanjski, a i drugostupanjski sud pogrešno zaključio, kada je odlučio ne ispitati tražbinu Vjerovnika te izmijeniti Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od dana 17.03.2023.g.

- IV. Nadalje, a vezano uz prijavu razlučnih prava sud pogrešno tumači trenutak davanja izjave o odricanju od prava na odvojeno namirenje. Banka upućuje na čl.38.st.1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), a koji glasi:

„Razlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku od 21 dana od dostave plana restrukturiranja obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje.“

Iz navedene odredbe jasno proizlazi kako se izjavu o odricanju ili zadržavanju prava na odvojeno namirenje daje tek u roku od 21 dan od dostave plana restrukturiranja. U ovom postupku plan restrukturiranja još nije niti objavljen, stoga rok iz predmetne odredbe nije niti mogao početi teći te analogno odredbi, **Banka će konačnu izjavu o eventualnom odricanju od odvojenog namirenja dati tek nakon objave Plana restrukturiranja.**

Stoga, a u odnosu na sve do sad navedeno, jasno je kako se izjava dana prije dostave plana restrukturiranja može jedino smatrati obavijesti o postojanju razlučnih prava, *ali nikako ne može takva obavijest obvezivati vjerovnika ili u konačnici i sud, jer je ista informativnog karaktera.*

Štoviše, Addiko Bank d.d. navodi kako je njezina tražbina predmet utvrđenja i ispitivanja, obzirom je ista zakonito i u roku prijavljena, a u odnosu na poslanu Obavijest o razlučnom pravu te danim Izjavama, navodi kako je ista poslana i zbog odredbe čl. 38. st. 6. SZ-a koji traži da se ista Obavijest pošalje na obrascu za prijavu, ali i kao informacija sudu i Dužniku o objektima razlučnih prava. Što je sve Žalitelja naveo i u svom Podnesku od 28.2.2023. i na samom ročištu za ispitivanje tražbine dana 1.3.2023. godine.

Sumarno, intencija zakonodavca, u posljednjoj noveli Stečajnog zakona, je bila da svi vjerovnici prijave svoje tražbine i prava, da se iste ispituje i utvrde ili eventualno ospore (a što je Dužnik neosnovano osporio), zatim da dužnik dostavi plan restrukturiranja te da tek u tom trenutku (u roku od 21 dan) razlučni vjerovnici donesu odluku hoće li sudjelovati u planu te u tom slučaju daju izjavu kojom se odriču ili ne odriču prava na odvojeno namirenje u predmetnom postupku. Prvostupanjski sud, a ni drugostupanjski sud nisu uzeli u obzir izmijenjene odredbe SZ-a koje su stupile na snagu 31.03.2022. i koje su znatno izmijenile predstečajni postupak pa tako i regulirale da se i prijavljene tražbine prema dužniku koje su osigurane razlučnim pravom bez obzira jesu li ili nisu dane Obavijesti i izjave o razlučnim pravima ispituju u predstečajnom postupku i da na njih predstečajni postupak utječe.

- V. U odnosu na točku II. pobijanog Rješenja Žalitelj navodi kako je sud u potpunosti pogrešno utvrdio činjenično stanje navodeći da se točka V.4. Tablice osporenih tražbina mijenja tako da ista glasi da je tražbina Addiko Bank d.d. u iznosu od 102.692,42 EUR/773.736,02 kn, sa obrazloženjem da ista nije osigurana razlučnim pravom. Žalitelj navodi kako je tražbina Banke koja je prijavljena u predstečajnom postupku u visini od **36.271.280,90 HRK**, od čega je tražbina koja je osigurana razlučnim pravima u visini od **36.271,158,30 HRK** dok tražbina po Ugovoru o transakcijskom računu od 10.1.2018.g. koja nije osigurana razlučnim pravom iznosi **122,60 HRK**. Nije jasno kako je prvostupanjski sud i temeljem kojih dokumenata došao do iznosa od 102.692,42 EUR/773.736,02 kn koji prema pobijanom Rješenju nije osiguran razlučnim pravom.
- VI. S obzirom na sve gore navedeno, Banka predlaže drugostupanjskom sudu da uvaži ovu Žalbu i ukine točku II., III. i IV. izreke Rješenja te u tom dijelu predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje odnosno podredno da sud uvaži ovu Žalbu i preinači točku II., III. i IV. izreke Rješenja na način da u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-737/2022-70 od 17. ožujka 2023. u Tablici osporenih tražbina u točki broj VI.3. navede kao osporenu tražbinu vjerovnika Addiko Bank d.d. u iznosu od 4.814.037,11 EUR-a/36.271.362,60 HRK, te da uputi Oporavatelje predmetnih tražbina u parnicu.

Addiko Bank d.d.

Tomislav Perić, dipl. iur.
po gen.pun. Su-237/17

Filip Ožić, mag.iur.
Specijalist za pravnu naplatu